

בש"פ 2890/15 - חאלד סנורי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2890/15

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: חאלד סנורי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 26.3.2015 במ"ת 45782-02-15 שניתנה על ידי כב' השופט ד' צרפתי

תאריך הישיבה: ט"ז באייר התשע"ה (5.5.2015)

בשם העורר: עו"ד ניסרין אסכנדר-מוסא

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. בפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 26.3.2015 במ"ת 45782-02-15 (השופט ד' צרפתי), שדחתה את בקשת העורר להקלה בתנאי שחרורו.

עמוד 1

2. ביום 19.2.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום מתוקן כנגד העורר, שצוין כנאשם 1, ושלושה אנשים נוספים (להלן יחד: הנאשמים). כתב האישום מכיל שני אישומים. האישום הראשון, שנוגע לנאשם 2 בלבד, נסב על כך שהוא נטל חלק באירוע ירי לעבר ביתה של משפחת ג'אבר, אשר בינה לבין משפחת סנורי, שעמה נמנה גם העורר, היה סכסוך. על פי האישום השני, אשר גם ברקעו עומד הסכסוך בין המשפחות, ביום 29.1.2015 הגיע העורר למאפיה שכונית באמצעות רכב ושם פגש באחד מבני משפחת ג'אבר. בין השניים פרץ עימות אשר במהלכו שבר אותו אדם ממשפחת ג'אבר את השמשה האחורית ברכבו של העורר. על פי הנטען, העורר שב לביתו, סיפר לנאשמים האחרים אודות האירוע, והנאשמים כולם החליטו להגיע לבית משפחת ג'אבר כדי לבצע במקום תקיפה. כשהגיעו הנאשמים ליעדם, התפתחה שם קטטה אשר בגדרה הנאשמים תקפו כמה מבני משפחת ג'אבר. כתב האישום מתייחס לחלקם של הנאשמים 2 ו-4 בקטטה בפירוט ומציין כי נאשם 4 אחז באלה ושלף סכין שבאמצעותה פגע בשניים מבני משפחת ג'אבר, וכי נאשם 2 נהג ברכב ובאמצעותו פגע באדם נוסף ממשפחת ג'אבר וכן בנאשם 4. באשר לעורר ולנאשם 3 כתב האישום רק מציין באופן כללי כי הם נטלו חלק במעשה התקיפה.

3. כתוצאה ממעשים אלו יוחסה לנאשמים כולם עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). לנאשמים 2 ו-4 יוחסה גם עבירת פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335(1) לחוק העונשין, ואילו לעורר ולנאשם 2 יוחסה עבירה של נהיגה ללא רישיון רכב לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום המשיבה הגישה גם בקשה לעצור את הנאשמים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם. במסגרת הבקשה המשיבה עמדה על נתוניו של כל אחד מהנאשמים מהיבט עברם הפלילי, ובהקשר זה צוין כי לעורר למעלה משלושים הרשעות קודמות בעבירות מסוגים רבים.

5. בית המשפט המחוזי נדרש לשאלה של חלופת המעצר לגבי כל אחד מן הנאשמים בנפרד. ביום 19.2.2015 הוחלט לשחרר את נאשם 3 למעצר בית חלקי, במתכונת של איסור יציאה בשעות הלילה בלבד. בדיון שנערך ביום 24.2.2015 בעניינו, העורר הודה בקיומה של עילת מעצר וכן בכך שקיימות ראיות לכאורה נגדו, אך ביקש לשמור לעצמו את הזכות לטעון בפני בית המשפט בהמשך באשר לעוצמתן. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי החליט לשחרר את העורר למעצר בית בתנאים שונים, ובין היתר בתנאי שמעצר הבית לא יתקיים בביתו. בית המשפט המחוזי הורה על הכנת תסקיר מבחן לקראת המשך הדיון בעניינו של העורר. בהמשך, שוחררו נאשמים 2 ו-4 למעצר בית מלא (בבית דודתו של הנאשם 2 ובביתו של הנאשם 4, בהתאמה).

6. ביום 26.3.2015 בית המשפט המחוזי דן בבקשתו של העורר להקל בתנאי השחרור שנקבעו בעניינו כך שישוחרר ללא תנאים מגבילים, או לחלופין כך שמעצר הבית יתקיים בביתו. בפתח דבריו העורר התייחס לכך שתסקיר המבחן שעליו הורה בית המשפט המחוזי טרם הוגש, אך ציין כי "השורה התחתונה" העולה ממנו, כפי שהובאה לידיעתו, היא ששירות המבחן המליץ שלא להשיבו לביתו. חרף זאת, לשיטת העורר נוכח עוצמת הראיות כנגדו ומידת השתתפותו בקטטה, מצבו הרייטי דומה דווקא לזה של נאשם 3, אשר לטענת העורר במועד הדיון כבר היה משוחרר ללא תנאים מגבילים. בנוסף, העורר הדגיש את חלקו הקטן יחסית באירוע ואת העובדה שהאירוע כולו התחיל למעשה לאחר שהוא הותקף. לבסוף, העורר הוסיף כי אמנם עברו הפלילי מכביד, אך יש לייחס משקל לכך שחלפו מספר שנים מאז העבירה

האחרונה שבה הורשע, תקופה שבמהלכה העורר אף נישא וניסה לחזור לדרך הישר. מנגד, המשיבה טענה כי חלקו של העורר באירוע היה דווקא משמעותי, שהרי הוא זה שהיה מעורב בתחילתו של המהלך התוקפני כולו ובחר להמשיכו ביחד עם שלושה אנשים נוספים.

7. בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו של העורר להקלה בתנאי השחרור שנקבעו לו, תוך שעמד על עברו הפלילי המכביד ועל כך שחלקו בפרשה היה משמעותי כמי שהביא למעשה להמשך האירועים. כמו כן, בית המשפט המחוזי הדגיש את ההבחנה בין העורר לבין הנאשמים האחרים נוכח המלצתו של שירות המבחן – אשר בעניין הנאשמים 2 ו-4 המליץ על שחרורם בהתאם לחלופה שהוצעה עבורם, ואילו בעניינו של העורר המליץ "בשורה התחתונה" שלא להקל בתנאי שחרורו. בשולי הדברים, בית המשפט המחוזי הוסיף כי ממילא לא הוכח בפניו כי חלופת המעצר שיושמה עד אותו מועד היא מכבידה, וכן שזו נקבעה אך לפני זמן קצר.

הערר

8. בעיקרו של דבר, העורר חוזר בהליך שבפני על הטענות שהעלה בפני בית המשפט המחוזי.

9. עיקרו של הערר נסב על השוואת עניינו של העורר לזה של המעורבים האחרים בפרשה. העורר עומד על חלקו הקטן יחסית, לשיטתו, באירועים ובהתפתחותם. הוא מתייחס לכך שמעורבותו באירועים החלה במקרה שבו הוא עצמו הותקף, וזאת בעקבות המקרה הקודם שעליו נסב האישום הראשון ומיוחס כולו לנאשם 2. בצד זאת, הוא העלה טענות שעניינן קשיים ראייתיים בכל הנוגע להוכחת חלקו בקטטה.

10. בטיעון בעל-פה הרחיבה באת-כוחו של העורר את טענותיה בעיקר בהתייחס להשוואה בין העורר לנאשמים האחרים. לטענתה, מצבו הראייתי זהה למעשה לזה של נאשם 3 אשר משוחרר כיום למעשה ללא תנאים. כמו כן, היא משווה את עניינו של העורר לנאשמים 2 ו-4, אשר להם מיוחסים מעשי אלימות קשים יותר. חרף המעשים המיוחסים לו, כך נטען, נאשם 4 שוחרר למעצר בית בביתו, בעיר שבה התרחשו האירועים שעליהם נסב כתב האישום. באשר לנאשם 2 נטען כי אף הוא נמצא במעצר בית מחוץ לביתו, כמו העורר, אולם על-פי הטענה אין מקום להשוות ביניהם בשים לב לחלקו הגדול יותר של נאשם 2 במעשי אלימות ממש.

11. המדינה מתנגדת לקבלת הערר. בניגוד לנטען, המדינה סבורה כי יש לייחס משקל של ממש לחלקו המרכזי של העורר באירועים כגורם שהוביל והתסיס לעבר ההתפרצות האלימה המתוארת באישום השני. כמו כן, המדינה טוענת כי בהתחשב בעברו הפלילי המכביד של העורר אשר כולל למעלה משלושים הרשעות, ולנוכח המלצתו של שירות המבחן, שבינתיים גם הועלתה על הכתב, ההקפדה עם העורר היא במקומה. תסקיר המעצר התייחס לדפוסים העברייניים של העורר וקבע כי ישנה מסוכנות לא מבוטלת הנשקפת ממנו – וזאת בניגוד להתרשמות החיובית מן הנאשמים 2 ו-4.

דיון והכרעה

12. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שדין הערר להידחות.

13. באת-כוחו של העורר, שטענה בטוב טעם, אמנם היטיבה להצביע על השיקולים לקולא בעניינו של העורר - מבחינת חלקו הפחות באירועים האלימים. אולם, בסופו של דבר, אני סבורה שבעת הזו יש לתת משקל לעמדתו של שירות המבחן, אשר לאורה דומה שטרם הגיעה העת להקל עם העורר (וזאת בשונה מן ההתרשמות מהנאשמים 2 ו-4).

14. אין בכך, כמובן, כדי לסתום את הגולל על האפשרות של הקלה נוספת עם העורר בהתאם להתפתחות הנסיבות, בין היתר אגב המשך בירורו של המסד הראייתי בעניינו. הערר היה ממוקד בחזרתו של העורר לעיר שבה הוא שימש לכאורה כגורם מתסיס ומשפיע במסגרת אירוע פלילי, ולחלופין בבקשה לשחררו ללא תנאי בכפוף להרחקתו מן העיר. שתי הבקשות הן מרחיקות לכת בעת הזו. אולם, אין לשלול הקלה, בהמשך הדרך, עם העורר, בין השאר בהתייחס לבקשה אפשרית לצאת לעבודה, ככל שיצליח במציאת מקום עבודה.

15. סוף דבר: הערר נדחה. תנאי חלופת המעצר שנקבעו לעורר על ידי בית המשפט המחוזי יוסיפו לעמוד בעינם.

ניתנה היום, י"ח באייר התשע"ה (7.5.2015).

ש ו פ ט ת